

Entrevista a MARC MELILLAS

Director general de la Xarxa Audiovisual
Local (XAL)

Del dossier:
LA PRODUCCIÓ DE LES TELEVISIONS LOCALS A CATALUNYA

María Leach
Setembre 2009

“Tan important com produir bons continguts és plantejar-ne l'explotació en les diferents plataformes”

Reforçar els mitjans de comunicació locals, posant al seu abast continguts informatius, programes i serveis amb què configurar una oferta de qualitat per als ciutadans, ha estat des de sempre l'objectiu de la Xarxa de Televisions Locals (XTVL), una estructura que va néixer l'any 1999 amb el nom de Circuit de Televisions Locals, gràcies a l'impuls de la Diputació de Barcelona i la Federació Prolegalització de les Televisions Locals a Catalunya (després Televisions Locals de Catalunya, TLC).

Juntament amb el servei de continguts informatius XN i el diari digital lamalla.cat, l'XTVL està gestionada des del 2004 per la Xarxa Audiovisual Local (XAL). Constituïda també per la Diputació de Barcelona, es tracta d'una entitat pública empresarial dirigida per Marc Melillas Esquirol des de finals del 2007. A més, Melillas va ser l'impulsor del Mercat Audiovisual de Catalunya (MAC), que va dirigir fins al 2004. Anteriorment, havia estat responsable del Circuit de Televisions Locals i director de Canal 51 Televisió de Badalona.

Adaptar-se amb millors garanties a la nova realitat del sector audiovisual local, marcada per la digitalització, la convergència de mitjans i la crisi econòmica, són els reptes més immediats de Marc Melillas al capdavant de la XAL.

- *Quina és la relació entre la Xarxa Audiovisual Local (XAL) i la Xarxa de Televisions Locals (XTVL)?*

La XAL és l'eina pública empresarial per impulsar i dinamitzar els mitjans de comunicació locals. Aquesta entitat jurídica té dues marques o instruments: un és l'XTVL –del qual jo formo part des dels seus inicis– i l'altre és el diari digital lamalla.cat. El primer actua com a estructura de suport i el segon ja és en si mateix un mitjà finalista. Tots dos projectes van néixer ara fa deu anys (de fet, en aquests moments estem celebrant el seu desè aniversari) i van tenir una vida en paral·lel fins que, al 2004, la Diputació de Barcelona va decidir incorporar-los en el marc de la XAL.

- *Amb quin propòsit es va posar en funcionament l'XTVL?*

L'estructura es constitueix al 1999 com una iniciativa conjunta entre la Diputació de Barcelona i la Federació Prolegalització de les Televisions Locals de Catalunya. Per tant, neix fruit de l'acord entre el sector per crear un instrument que ajudi a suplir les seves necessitats. Cal remarcar que en aquell moment hi havia certa preocupació perquè ja hi havia hagut altres intents de donar suport a la televisió local que no havien acabat consolidant-se. A més, suposava costos bastant alts. Per això, en la concepció del projecte original es deixava clar que no es tractava de crear una televisió, sinó una estructura que aprofités les capacitats productives dels canals locals ja existents. Aquest és el principi fundacional de l'XTVL: som una estructura de serveis que intentem concertar, és a dir, posar en comú les necessitats. Per fer-ho disposem de molts mecanismes de treball a través de comissions en tots els àmbits: de continguts, tècniques, d'informatius...

- *Quines són les principals activitats de l'XTVL?*

La seva activitat original és disposar els instruments necessaris per facilitar l'intercanvi i la col·laboració entre i per a les televisions locals, bàsicament en l'àmbit de continguts. És una cosa tan senzilla com que un grup de televisions es reuneixi i optimitzi els seus productes. Si una televisió té un bon programa de cuina i una altra el té d'arts escèniques, la Xarxa facilita la distribució i la millora d'aquests programes. De fet, estem aplicant economies d'escala en l'àmbit de la producció. Amb més recursos, es fan millors productes, de mirada més general, que després es podran programar a totes les televisions. Això tan senzill és alhora molt complex. Perquè en el moment en què comencem a elevar la mirada d'aquests continguts temàtics, ens estem allunyant també de la proximitat. Per tant, aquí hi ha un debat permanent i una recerca per trobar un punt d'equilibri que permeti mantenir la nostra personalitat com a televisions locals, però també incrementar la qualitat dels programes que fem.

- *Esteu buscant fórmules per trobar aquest equilibri entre proximitat i qualitat?*

Ara estem amb l'experiència "sindicació 2.0", que és avançar no solament en l'intercanvi de continguts tancats, sinó també de les peces que configuren aquests programes. Es tracta de compartir format entre les televisions però adaptar-ne els continguts individualment. La careta, el decorat i l'estructura del programa són els mateixos per a totes (per exemple, tres o quatre reportatges, una entrevista i una agenda), i cadascuna ordena els temes en funció del seu interès. D'aquesta manera, un programa casteller, que sempre aporta molta identitat territorial, cada televisió l'obrirà amb la colla castellera del seu municipi i, per tant, augmentarà el sentit de proximitat. Alhora, compartirà els continguts amb totes les televisions per intentar disposar de totes les cobertures castelleres d'aquell cap de setmana.

- *L'intercanvi de programes cada cop s'ha anat sofisticant més...*

Moltíssim. Quan nosaltres vam començar a reunir-nos l'any 1999 per veure què i com podíem compartir els continguts, vam acabar comprovant que era més car el contenidor que el contingut. És a dir, eren més elevats els costos de copiar la cinta i del motorista que el programa en si mateix. Suposem que llavors un programa valia 5.000 pessetes, i que posàvem d'acord 20 televisions perquè cadascuna aportés aquesta quantitat. Amb les 100.000 pessetes resultants podíem adquirir millors continguts. Això és economia d'escala pura i dura: si sumem més recursos, tenim més

capacitat. Però tot i haver aconseguit això, després havíem d'anar a un banc de repicats per fer 20 còpies individualitzades: en Betacam, U-Matic Baixa Banda, VHS..., perquè cada televisió treballava amb un sistema diferent. La còpia i la posterior distribució amb motoristes sortia molt més cara que el programa que s'estava comprant. En una primera fase, l'XTVL va assumir aquests costos perquè les televisions poguessin ocupar-se dels continguts, que és el que realment té valor. A mesura que vàrem demostrar que això funcionava, la Diputació de Barcelona va prendre la decisió de tirar endavant un projecte sòlid per donar suport a les televisions locals, donant un espai a la Xarxa perquè pogués créixer amb totes les condicions tècniques necessàries, incorporant el satèl·lit com a sistema de distribució.

- *L'XTVL va estar a punt de morir d'èxit?*

Des de l'any 1999 fins al 2001, la Xarxa pateix una "crisi de creixement". Als inicis érem unes 16-17 televisions i es podia abastar tot, però quan vam reunir una quarantena de televisions, els costos van acabar sent massa alts, per la qual cosa sortia molt més econòmic implementar el satèl·lit. A més, des del punt de vista de la distribució de continguts, era molt més eficient, ja que totes les televisions adherides els rebien per igual. Al cap i a la fi, el motorista té un recorregut físic i triga unes hores determinades. El satèl·lit, en canvi, permet la recepció immediata. Però independentment dels instruments que facilitem, la feina de la Xarxa com a estructura corporativa continua sent la mateixa: posar en comú continguts d'interès general i garantir que els rebrem d'aquell qui té l'encàrrec de produir-los per distribuir-los després entre les televisions segons els compromisos que han estat pactats en la Comissió de Continguts.

- *Quantes televisions hi ha associades a l'XTVL?*

Amb la implantació de la TDT ara hi ha una transformació important del nombre. Hem arribat a tenir 72-73 televisions locals, públiques i privades; però l'escenari actual fa pensar que aquesta xifra es reduirà. La Xarxa defensa un tipus de televisió local; no aspirem a tenir-les totes associades, sinó només les que responguin a un model de servei públic i de referència en el territori.

- *Com són les relacions contractuals amb les televisions?*

Fins ara, la Xarxa ha estat funcionant d'acord amb un contracte que ha regulat les relacions entre les televisions adherides, dissenyat l'any 1999. Aquest document ha estat vigent durant més de deu anys i demostra l'encert dels principis que avui ens continuen inspirant. Principis fonamentats en la concertació, la cooperació, la corresponsabilitat, la reciprocitat i el reconeixement mutu de les entitats que hi participen. Evidentment, en aquests deu anys el sector ha canviat enormement. Els nostres serveis s'han incrementat de manera important. I no tenen res a veure les televisions locals de finals del noranta a les televisions de proximitat actuals, a punt de culminar el procés de transició de la televisió digital terrestre.

- *Els canvis en el sector modifiquen també el paper de l'XTVL?*

Sí. El marc legal creat amb la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCAC), el Pla Tècnic Nacional de Televisió Digital Local..., defineixen el marc d'actuació dels mitjans locals establint diferències entre els mitjans públics i privats i definint els seus àmbits territorials d'actuació: 21 demarcacions a Catalunya. Això comporta canvis fonamentals. La

identificació local amplia la seva perspectiva i apareix la competència entre televisions que actuen en una mateixa demarcació. En una estructura cooperativa com la nostra, això és cabdal. Per aquesta raó, fa més d'un any que treballem amb el sector per definir el que ha de ser el nou marc de relació amb les televisions adherides. Més de quaranta reunions ens han dut a la redacció d'un protocol basat en els principis essencials de la Xarxa per tal de gestionar i de coordinar de manera eficient els recursos que posem a disposició del sector. Un sector que, des de la nostra perspectiva, té més possibilitats amb la suma que amb la resta. Aquest document ha estat aprovat recentment pel consell d'administració de la XAL i entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al BOPB i al DOGC.

- *Com concerteu els continguts amb les televisions?*

Tenim tres comissions de Continguts a l'any que coincideixen amb les temporades televisives. Aquestes reunions tenen un ordre del dia molt clar: avaluar la programació que estem fent, valorar les noves propostes i decidir la programació de la temporada següent. Aquestes comissions són representatives de les televisions associades, tant de les grans i petites com de les públiques i privades. A més, l'any 2000 vam impulsar el Mercat Audiovisual de Catalunya (MAC) amb l'objectiu de donar accés a totes les televisions locals a les propostes que s'havien presentat. Mitjançant una plataforma de votació, en el MAC es decidia la selecció final dels programes. Un cop recopilada aquesta informació, s'indexava i podíem saber els interessos de les televisions locals de cara a prendre decisions a la Comissió de Continguts. A partir d'aquí, s'ha de tenir en compte que els recursos econòmics de la Xarxa són limitats i la prioritat és finançar projectes amb voluntat pública (tot i que de vegades és difícil separar exactament què és servei públic i què no), buscant patrocinis per a la resta.

- *De quina manera es defineix quins continguts tenen voluntat pública i quins no?*

Es debat a la Comissió de Continguts. Per exemple, en un determinat moment es va voler posar l'accent en la programació infantil. No volíem ser uns simples distribuïdors d'animació per omplir una franja horària, sinó fer-ne una de pròpia, amb personatges propis i intentant transmetre una sèrie de valors i de coneixements a l'infant. Per tant, produïm i busquem animacions inèdites a Catalunya. Però això comporta unes conseqüències, ja que si concentrem els esforços en un projecte determinat, haurem de deixar de finançar-ne uns altres. L'avantatge és que, si ho fem en el marc d'aquestes comissions, adquirim més complicitat amb el mateix sector, que al final és qui ho emet. No oblidem que l'XTVL és una estructura de serveis que respon a les necessitats de les televisions locals i que el mateix Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) recorda que la responsabilitat editorial de la programació original, en cadena o sindicada, sempre és de l'operador. Per tant, raó de més perquè qualsevol decisió de continguts estigui sotmesa a aquestes comissions.

- *Les propostes de continguts provenen també de productores externes?*

A principis del 2000 es va generar molta expectativa amb el sector de la televisió local, així com amb les plataformes digitals i els canals temàtics. Força productores van començar a pensar en l'explotació dels seus productes a través d'aquestes noves vies. La nostra sorpresa va ser que, quan vam haver instaurat punts de trobada com el MAC o les comissions internes, les productores es van interessar per nosaltres, tot i que treballàvem amb costos bastant baixos. A partir de llavors, el MAC va obrir el seu aparador i va començar a mostrar ofertes de totes les productores. Per facilitar-ne la

gestió, es va configurar un web públic a través del qual s'exposava a tothom qui eren els membres de la comissió, les dates de les reunions, els nostres interessos principals a nivell de continguts, la forma en què s'havien de presentar els programes, com es valorarien i com es posarien en marxa en cas de ser escollits, etc. Al 2003, les televisions ens van demanar que filtréssim nosaltres mateixos les propostes, fet que demostra la confiança i la complicitat guanyades al llarg dels anys. Malgrat tot, cal remarcar que la Xarxa no té capacitat de direcció, sinó de coordinació o, fins i tot, es podria dir que de "seducció" per animar les televisions a posar-se d'acord, però en cap moment diem que s'ha de fer. La decisió final depèn de cada televisió.

- *Quina és la quantitat de programes que distribueix l'XTVL?*

El creixement ha estat molt gran. Vam començar amb 10 notícies i el programa *L'entrevista de Joan Barril*, i en aquests moments estem distribuint 2.200 hores de programació anuals i 19.200 notícies. Respecte al finançament, hi ha programes que s'encarreguen a les televisions associades o a productores externes, d'altres els coproduïm o bé els assumim directament nosaltres.

- *Si haguessis de fer un mapa de producció de les televisions associades, qui produeix més: la mateixa televisió o les productores externes?*

Més o menys; un 55% de la producció prové de les televisions i el 45% restant, de productores externes. A l'hora d'encarregar una producció, en igualtat de condicions, prioritzem la televisió davant la productora. En canvi, si la productora presenta una proposta de més qualitat, optarem per aquesta, ja que no renunciem a la qualitat pel corporativisme. A més, per l'evolució del mateix sector, particularment penso que seria un error continuar creient en models de televisions autosuficients. Per això és important que la televisió local pugui comptar amb una petita indústria i un teixit productiu que es mogui al seu voltant. Sigui com sigui, la distinció entre producció pròpia i externa en el cas de les televisions és difícil, ja que moltes vegades rebem propostes de televisions que han estat produïdes per una productora del territori.

- *Teniu diverses línies de producció?*

Per no acabar sent una còpia de les televisions generalistes i dels seus continguts temàtics, i ja que tenim accés als mateixos instruments que la resta dels operadors (fins i tot de vegades més avançats), creiem que s'ha de recuperar la frescor innovadora dels inicis de la televisió local. Així, la tardor del 2008 vam estrenar una nova tanda de propostes audiovisuals de nou format i de realitzadors independents dins el projecte *Denominació d'origen (DO)*. Volem tornar a obrir les portes als nous creadors i a les productores independents, donant sortida a propostes que forcen el llenguatge audiovisual. *DO* té només 13 capítols per trimestre, sense possibilitat d'allargar-se en el temps, per molta audiència i repercussió que obtingui. Això ens permet anar canviant de productora i que no hi hagi un estancament. Al llarg dels seus cinc anys en antena, *DO* ha aconseguit diversos reconeixements. Per exemple, la sèrie *Paraules al vent* va ser seleccionada en el Festival INPUT 2007. El canal cultural de TVE, *Cultural.es*, i el Canal 33 també s'han interessat per les seves propostes. Cal afegir que al passat mes de febrer La Villarroel de Barcelona va estrenar un cicle de projeccions de *DO* al teatre. En aquest sentit, tan important com produir bons continguts és plantejar-ne l'explotació en diferents plataformes.

- *Renoveu sovint l'oferta de continguts?*

Molts cops les televisions són bastant conservadores i allò que va bé no es canvia per por. També cal dir que, després de 10 anys, tenim una programació molt consolidada, amb capçaleres com *Escenaris* o *Filmets*, i per introduir novetats potser has de renunciar a programes que ja funcionen. Aquestes decisions comencen a ser dures de prendre.

- ***A quins continguts doneu prioritat?***

Dins de la programació d'emissió en cadena tenim fixats uns eixos temàtics, estratègics, per nosaltres, com les arts escèniques, les tendències, les noves tecnologies, els temes relacionats amb la participació i la ciutadania, la música... Després hi ha dues columnes vertebrals: els informatius d'actualitat i d'esports, i la programació infantil. Quant als continguts de sindicació, els temes són més diversos, des de programes socials fins a espais de cuina, motor, cinema... Tots aquests continguts tenen vocació de servei públic.

- ***Distribuiu pel·lícules?***

Precisament, l'any passat vam anunciar que deixàriem de distribuir pel·lícules perquè vam creure que, com a estructura pública, no tenia sentit dedicar recursos a emetre'n tantes, i a més de catàlegs tan antics. El president de Productors Audiovisuals de Catalunya, Xavier Atance, ens va proposar llavors programar pel·lícules en català. Això ens permet diferenciar-nos dels catàlegs convencionals i tenir un segell propi. L'acord amb la PAC --que ara hem obert a altres associacions de productors-- consisteix a programar pel·lícules produïdes a Catalunya amb una petita taula rodona prèvia en què es parla amb l'equip que la va fer, fet que ajuda a posar-la en context. Crec que en l'àmbit públic s'han de fer apostes d'aquest tipus. En aquesta línia, hem consolidat diversos aparadors en l'àmbit dels curtmetratges com el programa *Filmets*, produït per Televisió de Badalona; el programa contenidor de documentals *DOC'S*, coproduït amb Barcelona Televisió..., en què s'intenta en tot moment fer màxima difusió dels nous creadors i de produccions de gran qualitat que normalment tenen dificultats per trobar antena.

- ***Com es diferencia la televisió local de la generalista?***

El més preuat de qualsevol televisió local és l'informatiu. Com més vinculat estigui a la ciutat, més èxit tindrà. Hi ha exemples de televisions que han deixat d'emetre l'informatiu local per fer-ne un de més "cadenista". Aquests canals han perdut la proximitat i ara ni tan sols surten al Baròmetre. De manera que han hagut de fer un gir i tornar a recuperar aquesta vinculació amb la ciutat que comença pels informatius i continua pels espais de participació, debat, etc. Per complementar la informació, fa uns anys vam posar en marxa un informatiu conjunt que es diu *Al dia*, que ofereix un resum dels fets més destacats de l'actualitat de Catalunya, d'Espanya i del món amb tres edicions: migdia, vespre i cap de setmana. *Al dia* es fa des de la redacció central de l'XTVL, en col·laboració amb els serveis informatius de les televisions adherides.

- ***A part, també distribuiu continguts informatius a través del servei de notícies XN?***

Aquestes notícies són perquè cada televisió complementi la seva informació local. Solen ser continguts que transcendeixen al seu àmbit, com pot ser el fet que pugin els tipus d'interès dels préstecs hipotecaris; però que òbviament els afecten de ple i poden utilitzar-los per oferir un contrast amb la seva visió local. La Xarxa proporciona a totes les televisions les declaracions i les imatges

perquè puguin personalitzar-se les notícies i fer un informatiu en les mateixes condicions que qualsevol altra operadora del país.

- ***Quina és la funció del fòrum Infolocal?***

Infolocal segueix la mateixa mecànica que el MAC en els seus orígens. És una trobada d'informació local i televisió que se celebra des de fa vuit anys a Terrassa, on les televisions locals poden posar en comú la seva experiència, fer aportacions i debatre propostes destinades a millorar la qualitat dels informatius i dels diversos serveis que en aquest àmbit coordina la XTVL. Així, a l'Infolocal del 2007 la Xarxa va presentar un llibre d'estil sobre la producció de notícies en els informatius i aquest 2009 presentarem una guia fonètica per a les televisions locals.

- ***Redistribuiu continguts de TV3?***

Amb TV3 hi ha un conveni que es va signar fa molts anys, juntament amb Comunicàlia, per tenir accés al doblatge en català de les pel·lícules. És un conveni que suposo que el temps ens durà a ampliar-lo en tots els temes d'accessibilitat. Precisament, a l'edició de l'Infolocal de l'any passat vam plantejar una taula rodona amb els caps d'informatius de TV3 (Rosa Marqueta), de TVE (Pere Bohigas), de l'XTVL (Carlos Torreiro) i de totes les televisions locals associades a la Xarxa per debatre la col·laboració i la compartició de continguts. Des del moment que les televisions locals tenen uns estàndards tècnics que permeten plantejar aquest tipus d'intercanvis, hem de fixar unes bases. Com a resultat d'aquestes converses, fa dos mesos vam signar l'acord de col·laboració en l'àmbit d'informatius amb TVE i està pendent formalitzar-ne un amb TV3.

- ***També assessoreu les televisions locals en altres àmbits?***

Sí; oferim assessorament tècnic, jurídic (en tot el tema de drets televisius), d'Internet, interactiu, lingüístic... A més a més, comptem amb l'Observatori d'Arxius i Televisions Locals (OATL), una iniciativa promoguda per la XAL, conjuntament amb el Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI), l'Ajuntament de Girona, l'Arxiu Nacional d'Andorra (ANA) i l'Associació d'Arxivers de Catalunya (AAC), que té com a objectiu contribuir a la preservació del patrimoni audiovisual procedent de les televisions locals.

- ***Com us ha afectat la implantació de la TDT?***

La TDT ha canviat molt el panorama, ja que estableix en l'àmbit local la divisió entre televisions públiques i privades, i a més a més introdueix l'element de competència, ja que en cada demarcació s'hi encabeixen quatre o vuit televisions. Per tant, parlem d'una nova situació que també acaba condicionant la viabilitat de molts projectes que s'han d'adaptar a aquest nou entorn. Ja no parlem de televisió local, sinó de proximitat. Fins i tot, la identificació local s'ha de reinventar. Alhora, la TDT obre un escenari en principi estable, dóna un marc regulat en què cada operador sap quines són les normes que ha de seguir i quin és el seu marge de maniobra dins la demarcació, la concessió, la cobertura i el mercat, podent definir millor així el seu pla de negoci.

- ***Amb aquestes divisions i la introducció de la competència, com ha quedat el mapa de les televisions locals?***

S'han establert aliances empresarials entre les televisions, com Canal Català, TelevisionsLocals.cat o Televisions Digitals Independents (TDI), per intentar rendibilitzar al màxim el seu potencial. Evidentment, la vocació inicial dels canals privats és guanyar diners oferint la millor antena possible, demostrant que tenen audiència i podent incorporar el màxim de publicitat. El que succeeix a Catalunya és que molts d'aquests canals privats van néixer amb vocació de servei públic i, per tant, la finalitat original no era guanyar diners, sinó poder viure de la seva feina. Tot això ha canviat i ara està en procés de transformació. En aquest nou escenari hi ha, d'una banda, les televisions locals i, de l'altra, les aliances empresarials, i a més a més les estructures de suport (XTVL i Comunicàlia). L'XTVL dona suport tant a televisions locals que estan dins un grup empresarial com a les que no; però aquests canvis també ens obliguen a redefinir el nostre paper, si bé l'esperit de servei al sector és el mateix.

- *Quines noves vies de servei s'obren per a l'XTVL?*

La dels continguts no lineals, ja que també estan canviant els hàbits de consum de la comunicació. La TDT és important perquè garanteix la universalitat de la comunicació a tots els ciutadans; però el consum no lineal dels continguts audiovisuals ja és una realitat, com la telefonia mòbil, la televisió per IP... Tot això també ha d'estar previst en els serveis que prestem. Continuar amb una visió analògica de la televisió local seria un error. Molts cops parlem de televisions, però en realitat ja estem parlant de mitjans de comunicació.

- *El futur està en la sinergia?*

Sí en el cas de l'explotació no lineal dels continguts. D'aquí l'encert de la XAL, una estructura que integra l'XTVL i lamalla.cat. Vivim un moment d'hibridació dels mitjans, més que una divisió neta de premsa, ràdio i televisió. Ara disposem de continguts, als quals hem de donar la millor explotació possible. Aquest canvi en què estem immersos no solament afecta les televisions locals, sinó tots els integrants del sector. Està en joc la viabilitat de molts d'ells. Em refereixo, per exemple, a la gratuïtat dels diaris per Internet: fer bon periodisme és car, i si no garantim les vies d'ingressos, tenim un problema.

- *Com s'afronta aquest panorama des del punt de vista de les televisions locals?*

Actualment, l'evolució i la viabilitat de moltes televisions locals passa per una reflexió a fons del seu marc de negoci i de servei. I la Xarxa ha de fer aquesta reflexió amb elles. Per això, a més d'oferir continguts, la Xarxa dona suport a les televisions en l'àmbit tecnològic. Un dels projectes més ambiciosos sobre això que posarem en marxa aquesta tardor és el *xip/tv*, una eina perquè cada televisió pugui tenir la seva programació a la carta i que el consum no lineal sigui també una realitat en l'àmbit local.

- *Quins avantatges comporta la televisió per IP?*

El *xip/tv* permet veure els continguts des de qualsevol lloc del món i en qualsevol moment. Això suposa un salt decisiu per als canals locals, que podran oferir els seus continguts a través d'Internet per mitjà d'una plataforma de televisió a la carta. És més, amb la televisió per IP resollem també el problema de la identificació local que ha comportat la divisió per demarcacions (un territori molt ampli que sovint perd la connexió directa amb la localitat), ja que podem catalogar per població, per

demarcació i per continguts temàtics tot el que ha produït una televisió. Per tant, els ciutadans d'aquella població, a part de poder veure un programa pel seu canal de TDT, en un moment donat també podran consultar-lo per Internet.

- *A més a més, l'XTVL ara està implantant el sistema IP per distribuir els continguts entre les televisions associades...*

Sí. Mentre que el *xip/tv* és una eina que facilita l'accés als continguts de les televisions locals als ciutadans a través d'Internet, el XIP és un sistema informàtic per a la distribució i la contribució de materials audiovisuals entre les televisions. El XIP ja està instal·lat en unes 14-15 televisions i esperem que al gener del 2010 ja estigui implantat al conjunt de canals adherits.

- *Quins són els reptes més immediats de l'XTVL?*

Els reptes de la Xarxa són i seran atendre de la millor manera possible les necessitats dels mitjans de proximitat per tal de garantir la seva qualitat, servei públic i vertebració territorial. En aquest sentit, l'aplicació del nou protocol ha de servir per articular d'una manera eficient els recursos que gestionem, posant l'accent en la qualitat i la innovació dels nostres serveis. Estem en un sector en plena transformació, en què les múltiples pantalles són una oportunitat per garantir la difusió dels nostres continguts. En aquest sentit, la posada en marxa del *xip/tv* perquè les televisions locals puguin disposar d'una plataforma per explotar els seus continguts de manera no lineal per Internet, com d'altres finestres en un futur, són objectius als quals esperem donar resposta al llarg d'aquest mateix any.